

İYİ ÖRGÜTLENMİŞ, PARLAMENTODAKİ SAVAŞIMCA DESTEKLENEN

YİĞİNSAL EYLEMLERLE MC'Yİ ALAŞAĞI EDELİM!

**TÖB-DER, TÜM-DER VE TÜTED'İN AÇILMASI İLERİCİ
GÜÇLERİN BAŞARISIDIR**

**HER TÜRLÜ SAVAŞ BİÇİMİNE HAZIR OLMAK, YİĞİN
EYLEMLERİNİ DEVRİME GÖTÜRMEK GÜNÜN SORUNUDUR**

Yurdumuzda sınıf savaşları keskinleşiyor. Devrimci durum gittikçe olgunlaşıyor. İşçi sınıfının çıkışları geniş emekçi kesimleri aktif savaşın ortasına çekiyor. Yığinsal direnişler, eylemler yurt çapında yayılıyor. Tekelci burjuvazi artık ülkeyi eskisi gibi yönetemez oldu. Geniş emekçi kesimler eskisi gibi yaşamak istemiyor. Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak için yürütülen savaş dalga dalga kabarıyor. Demokratik güçlerin savaşımı sonucu TÖB-DER, TÜM-DER ve TİTED Danıştay kararıyla yine açıl-

dı. Bu karar demokratik güçlerin etkinliğinin yeni bir göstergesi oldu.

Yurttaki tüm bu gelişmeler TKP'nin ilerlemesiyle sıkı sıkıya bağlıdır. TKP'nin Mayıs 1973'den bu yana giriştiği atılım, savaşına damgasını vurdu, nicel nitel yeni başarılar getirdi. Devrimin nesnel koşullarının var olduğu ülkemizde, öznel koşulların tamamlanması yolunda devrim adım oldu.

İleri hareket, atılım, hızla sürüyor. Daha da yeni başarılar, daha da devrimler getirecek, yığinsal savaşımı devrime götürecektir. TKP'nin Sesi radyosu, partinin genç kadrolarına yaptığı çağrıda, ideolojik eğitimin önemini vurguladı ve şöyle dedi: "Bugün Türkiye'de devrimin nesnel koşulları vardır. Öznel koşulları tamamlamak komünistlerin, devrimcilerin baş görevidir. Marksçı-Leninici teoriyi iyi öğrenmek, yığınlara öğretmek, burjuva ve küçük burjuva ideolojilerinin etkilerini kırmak gerekiyor. Her an için her türlü savaş biçimlerine hazır olmak, yığınları devrimci savaşın içine çekmek, yığın eylemlerini devrime götürmek günün sorunudur". Bütün hedeflerin gelip bağlandığı tek kilit, Türkiye işçi sınıfının öncü ko-

lunun, TKP'nin nicel ve nitel olarak daha da güçlendirilmesidir.

Gittikçe olgunlaşan devrimci durumla birlikte yığın savaşları da daha bir örgütlü, kararlı, bilinçli oluyor. Yığın eylemlerinin niteliği

ARKASI 4 SAYFADA

TBÖK bildiri yayımladı:

"SEÇİM HÜKÜMETİ KURULMALIDIR"

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK), yurdumuzdaki son gelişmeler üzerine bir bildiri yayımlayarak, tüm yurtsever, ilerici güçleri eylem birliğine çağırıştır. Bildiride, MC'nin yönetimin de bir seçimin demokratik olmayacağı, MC'nin alaşağı edilmesi ve bir seçim hükümetinin kurulması -nın gerekliliği belirtiliyor. Bildiride ayrıca: "İlerici siyasal partiler de, sınıf ve kitle örgütlerinde, yurtsever çevrelerde aydınlarımız arasında hızla gelişen MC'nin düşürülmesi yolunda eylem birliği görüşünü tüm olanaklarımızla desteklemek görevimizdir" deniyor.

İTİB'in düzenlediği yürüyüşte işçilerimiz haykırdı:

"TÜRK, KÜRT HALKLARI ELELE - DEVRİMCİ CEPHEDE"

13 Şubat Pazar günü Londra'da "Türk-Kürt Halkları Elele, Devrimci Cephe" yürüyüşü yapıldı. Eylemi İngiltere Türkçüleri İlericiler Birliği (İTİB) örgütledi.

Yürüyüş, Hyde Park'ta toplanan kısa bir mitingle başladı. Yapılan konuşmalarla MC'nin halkımıza getirdiği yıkım ve felâket dile getirildi. İşbirlikçi, tekelci burjuvazinin Kürt halkına uyguladığı ezgi ve özümsene politikası protesto edildi. Ders kitaplarına kadar yansıyan bu ulusal ezgiyi ortadan kaldıranın tek yolunun işçi sınıfıyla birlikte mücadele etmek olduğu vurgulandı. İşbirlikçi-tekelci burjuvazinin Türkiye Kürdistanına yaptığı ekonomik ve askersel saldırının ancak sosyalizme açılan ileri demokratik düzenin devrim yoluyla kurulmasıyla durdurulabileceği belirtildi.

Daha sonra, Türk ve Kürt işçiler omuz omuza Türkiye'nin Londra Elçiliğine yürüdüler.

Yol boyunca "faşizme geçit yok", "Suphiler ölmez", "TÖB-DER'e özgürlük", "MC defol", "Bütün halklar kardeşdir" belgileri haykırıldı. Devrimci marşlar söylendi.

Elçiliğin bulunduğu alana gelindiğinde, polis yürüyüşü koluğu devrimcileri veltendi.

ARKASI 4 SAYFADA

İŞÇİ KURULTAYI

Federal Almanya'da çalışan işçilerimizin siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel sorunlarının tartışılacağı, somut çözüm önerilerinin getirileceği ve kalıcı bir birliğin sağlanması için adımların atılacağı "İŞÇİ KURULTAYI" bugün (26 Şubat 1977) Federal Almanya'nın Düsseldorf kentinde toplanıyor. "İŞÇİ KURULTAYI" hakkında etraflı bilgiyi gelecek sayıda okurlarımıza sunacağız.

Parlamento aritmetiği değil toplumsal aritmetik

Kemal Koldaş

Yurdumuzda sosyal, ekonomik, politik bunalım gittikçe derinleşiyor. Devrim savaşımı geniş yığınları sarıyor. Toplum alabildiğine uçlaşmış. Ülkemizin sosyal ekonomik durumu ya faşizm, ya sosyalizme açılan ileri demokratik düzen ikilemini dayatıyor.

1977 seçimleri böylesi bir durumda yapılacak. Eli kanlı Demirel hükümetiyle seçimlere gidilemeyeceği açıktır. Demokratik bir seçim hükümetini işbaşına getirmek, ilericilerin önünde somut bir görev olarak duruyor. Bu hükümetin nasıl bir hükümet olacağını da, Türkiye'nin somut koşullarından hareket ederek belirlemek gereklidir.

TKP MK Organı Atılım gazetesi, şubat 1977 tarihli sayısında tüm ilericileri "bu hükümetin yerine namuslu, yurtsever, ilerici, demokratik fikirlere bağlı olanlardan kurulu bir hükümeti iş başına getirmek" için savaşa çağırıyor.

Bazıları böylesi bir demokratik seçim hükümetinin kurulması olanaklarının az olduğunu ileri sürebilirler. MHP dışında tüm politik partilerin seçim hükümeti için uzlaşmalarını önerebilirler. Ne var ki böylesi öneriler açık bir parlamentarist körlüğü yansıtmaktan başka bir şey değildir. Çözüm yolunu yalnızca parlamento içine sıkıştırmak, ülkenin sosyal-politik gelişmesini, sınıfların konumunu görmemek olur. Böylesi bir seçim hükümetini parlamento çoğunluğuna göre oluşturmak ne denli zor

ARKASI 4 SAYFADA

İşçi sınıfımızın devrimci sınıf sendikası

DİSK 10 YAŞINDA!

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) 13 Şubat 1967'de Maden-İş, Lastik-İş, Basın-İş, Gıda-İş ve Maden İşçileri Sendikası'nın birleşmesiyle kuruldu.

DİSK'in doğuşuyla işçi sınıfımız, Türk-İş'in sarı yöneticilerine, sınıf uzlaşmacı politikasına karşı sınıf sendikacılığı bayrağını açtı. Devrimci sendikasıyla burjuvazinin karşısına dikildi. Bu, ülkemizde, Amerikan tipi sendikacılığın sonunun başlangıcı oldu.

DİSK'in kurulduğunda 30 bin üyesi vardı. Küçüktü ama işçi sınıfının en bilinçli kesimini bağrında toplamıştı. İşçiler, sınıf güdüsüyle gözlerini DİSK'e çevirmişti. Burjuvazi bu devrimci çekirdeği ezmek için çok çarpındı. Türk-İş eliyle DİSK'i parçalamak için gizli komiteler kurdu. Devrimci işçi önderlerini so yutlamak istedi. Sökmedi. İşçi sınıfı önderlerini burjuvaziye bırakmadı.

1970 Mayıs: AP iktidarı 274 ve 275 sayılı sendikalar yasasında bir değişiklik yaparak DİSK'i işlemez hâle sokmak istiyor. DİSK harekete geçti. Örgüt organlarında konu görüşüldü. Direniş komiteleri kuruluyor. Burjuvazi, DİSK'in düzenlemek istediği yürüyüş ve mitinglere "izin vermedi". Ancak işçi sınıfı DİSK'ini korumaya kararlı... 15-16 Haziran 1970: DİSK üyesi olan, olmayan 100 bin işçi İstanbul, Gebze ve İzmit'te meydanlardadır. "İşçiler geliyor", "Kahrolsun faşizme", "Bağsız Türkiye", "Hükümet istifa" belgileri sokaklara iniyor. Burjuvazi afalladı. Acele sıkıyönetime sarıldı. Orduyu işçilerin üstüne sürdü. Kanlı çarpışmalar oldu. Üç devrim şehidi var. Burjuvazi şaşkın, "bu bir ihtilâl provasıdır" diyor.

15-16 Haziran bir politik

mücadeleydi. Yani, işçi sınıfını, bir sınıf olarak burjuvazinin, burjuva parlamentosunun, polislinin, ordusunun karşısına getiren bir hareketti.

İşçi sınıfı uzun yılların birikimi, geleneği ve örgütlenme yeteneğiyle genel direnişi başarıya ulaştırdı. 274 ve 275 sayılı yasalara getirilmek istenen değişiklikler işlemez hale getirildi. Bu başarının, bu yüksek sınıf savaşının sonuçları kısa zamanda görüldü. 15-16 Haziran'dan sonra işçi sınıfı daha büyük bir hızla DİSK'e akmaya başladı. Burjuvazi, 274 ve 275 sayılı yasaları değiştirmeye kalkışmakla rüzgâr ekkti, fırtına biçti. DİSK, zayıflamak şöyle dursun, güçlendiğiyle güçlendi, serpilip gelişti.

1 Mayıs 1976: İşçi sınıfı 51 yıl sonra ilk kez açık, yığmsal olarak 1 Mayıs'ı kutluyor. Yaram milyon, İstan-

bul - Taksim'de haykırıyor: "141-142'ye hayır". Mitingin sendikal planda örgütleyicisi DİSK. Yanında bütün demokratik kuruluşlar da var. Artık gelenek oldu: DİSK'in, işçi sınıfının gücünü, ağırlığını koyduğu her eylemde bütün demokratik örgütler hazır bulunuyor. İşçi sınıfı, onun devrimci sendikası başı çekiyor. Geniş emekçi yığınları yüreklendiriyor.

Ve şanlı Büyük Eylül Direnişi: "DGM'ler geçemez", "Faşizme hayır". İşçi sınıfı sendikal planda DİSK'in örgütleyiciliğinde yine en önde. Profilo'da kanlı barikat

çarpışmaları. Profilo işçileri yığılma savaşıyor... Burjuvazi geri çekildi. DGM'ler ge-çe-me-di.

Sınıf savaşının yüksek ateşi binlerce işçiyi DİSK'e çekiyor. Kuruluşunda 30 bin üyesi olan DİSK, şimdi 600 bine ulaşmıştır. DİSK'e, sınıf mevzilerine akış durmuyor, durmayacak. 1968'lerden bu yana yavaş yavaş gelişen devrimci durum derinleştikçe DİSK ve sınıf sendikacılığı geleneği daha da güçlenecektir.

Sınıf savaşı okulumuz, sınıf sendikamız DİSK'in 10. yaş kutlu olsun!

Sağ sosyal demokrasi tekellerin güvenilir adamıdır

Britanya İşçi(!) Partisi Beski başkanı Harold Wilson'un 1970-74 döneminde öfif ve kadro giderlerinin bir grup zengin işadamca karşılandığı açıklanmıştır. Lord Brawn, Lord Fisher, Lord Godman, Lord Plurenden, Cyril Stein, Ronald Hobson gibi İngiltere'nin büyük tekellerinin başkanlarının da içinde bulunduğu bu işadam grubunun, Wilson'a ne kadar para verdiği saklanmaktadır.

1970-74 yılları arasında iktidarda olan Muhafazakâr Parti, işçi sınıfının direnişi ve maden işçilerinin ülke çapındaki grevi sonucu istifaya etmek zorunda kalmıştı. 1974 Şubat'ında yapılan seçimleri ise sözde İşçi(!) Partisi kazanmıştı.

İşçi(!) Partisi iktidara geldikten sonra ülkedeki ekonomik krizi işçi sınıfının yararına çözümleneceğine; krizin yükünü işçilerin sırtına yaktı. Bugün İngiltere'de işsiz sayısı 1974'e oranla 3 katına çıkmıştır.

İşçi(!) Partisi'nin özellikle yönetim kademelerindeki kişiler, uluslararası finans kapitalin güvenilir kişileri. İşçilikle ilişkileri yoktur. Bu son açıklanan olayda uluslararası finans kapitalle İşçi(!) Partisi yöneticilerinin kan bağına göz termesi bakımından ilginçtir.

Faşist Almanya'nın Türkiye'ye Yayılışı

R. Davos (i. Bilen)

SILOPİ VE GERÇEK

Silopi'de faşist bir subayın halkın üzerine ateş açması, yığınlar arasında derin bir öfke uyandırdı. Demirel hükümetinin, bu faşist subay ile başlattığı ve Maocu ajanlarla sürdürmeyi tasarladığı provokasyon, en geniş çevreleri birleştirdi ve şimdilik de olsa başarısızlığa uğradı.

Bu olay kuşkusuz, işbirlikçi burjuvazinin öteden beri sürdürdüğü ırkçı-şoven baskının ayrılmaz bir parçasıdır. Türk şovenistlerinin, Kürt halkına karşı duyduğu ulusal düşmanlığın ve ayrımcılığın en açık örneğidir. Bunun yanı sıra bu olay, işbirlikçi burjuvazinin üniversitelerden sonra, Türkiye Kürdistanı'nda da tehlikeli provokasyonları, birbiri ardınca daha yoğun olarak tertipleyeceğini gösteriyor.

İşbirlikçi burjuvazi üniversite öğrencilerini ve Kürt halkının yaşadığı bölgeleri, kendisi için en elverişli provokasyon alanları olarak gö-

rüyor. Faşizme tırmanışın başlıca gerekçeleri olarak gösterilen "anarşi" ve "bölücülük" suçlamalarına, buralardan kanıt toplamaya çalışıyor.

Egemen güçler niçin bu alanları kendileri için elverişli saymaktadırlar? Çünkü, üniversite gençliği arasında olduğu gibi, Kürt ulusal azınlığının burjuva ve küçük burjuva kesimlerinde de her türden şovist akım Maocu, Troçkist, anarşist öğeler, kendilerine sınırlı da olsa yer ediniyorlar. İşçi sınıfı sıralarında barınmayan bu sapık akımlar, buralarda işbirlikçi burjuvazinin provokasyon masaları olarak sürekli bozgunculuk yapıyorlar. Silâhli provokasyonların yanı sıra, onlar, Türkiye Kürdistanı'nda ayrımcılığı körükliyor ve "ayrı örgütlenme" öğütüyorlar. İşbirlikçi burjuvazinin faşizme tırmanmasına yardım eden, ulusal baskının artmasına yardım eden ve Kürt feodalle riyle burjuvaların milliyetçiliğine uygun düşen bu çizgi, Kürt halkının da,

Türk halkının da çıkarlarıyla bağdaşmıyor. Bir yandan Maoculuğu eyleştirmek, bir yandan da Maocu grupların en fazla zarar verdikleri ulusal sorunda "tutarlı" olduklarını öne sürmek, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi yerine milliyetçiliği ölçü almak demektir.

TKP, her ulusun ayrılma hakkını kabul ediyor. Ama daima gönüllü birlikten yana çalışıyor. TKP, bu hakkın ancak sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzende gerçekleşeceğini söylüyor ve bu amaç için Türk ve Kürt halkının savaş birliğini savunuyor. Nedir ki, TKP, bu hak gerçekleşene kadar eli kolu bağlı durulmayacağını, her türlü ulusal baskıya karşı, Kürt halkının demokratik istemleri için savaşa atılmak zorunluğunu belirtiyor. TKP, işçi sınıfı sıralarında her türlü milliyetçilikle savaşmıyor ve Türk, Kürt, diğer azınlıklardan oluşan bir tek işçi sınıfının varlığı temelinde, komünistleri bir tek çatı altında birleştiriyor.

(ATILIM ŞUBAT 1977 SAYISINDAN)

Kalıcıdır -4

Yazan: S.ÜSTÜNGEL

NAZİM HİKMET KÖŞESİ

Nazım, II. Dünya savaşını Türkiye zindanlarında geçirdi. Ama yüreği, aklı, fikri, acısı, sevinci, duyguları Hitler ordularına karşı kıyasıya savaşan Sovyet halkının, Kızıl ordunun yanındaydı. Bursa cezaevinde: «Moskova senfonisi»ni, zafer türküsünü, destanını Çaykofski'nin müziğiyle eşliyor, yoğuruyordu. Nazım Sovyetleri, Lenin'in toprağını canı kadar seviyordu. «Toprağı çekmişti» derler. Ama o, şiirleri, destanları, yapıtları, savaşları, her şeyiyle, boydanboya Anadolu'da yatar. Onun salkım söğütleri «saçlarını» başı ucundan akan Kızılırmak, Yeşilirmak, Fırtınaderesi sularında yıkar...

Nazım çok yönlüydü. Ustalığı da öyleydi. Taklitçi, basma kalıpcı değildi. Hep yenilik arardı. Devrimciydi. Dili temizdi. Bir kuyumcudan çok daha ince işlerdi şiirlerini, yapıtlarını. Bir elektronik uzmanından çok daha ince hesapları şiirlerinin inceliğini, satırlarının boyunu, deyimlerinin biçimlerini. İşlediği konuları müziğin en ince, en gürlü, en bileşik sesleriyle ayarlardı. Nazımın lirizmi kadife kadar yumuşak, çelik kadar sertti. O, dağumu davulla duyurur, yağsoma, savaşa salar. O, savaşta «Kereç gibi» yonar. Politik havanın, sosyal artaman memleketi kurşun gibi ağır aldığını belirtir. Sınıf savaşında, kurtuluş savaşında halkı kurşun eritmiye çağırır. Ve, «hava toprak gibi gebe» der. Yeniyi, doğacak olan yepyeni Türkiyeyi müjdelere.

Nazım yapıtlarını, destanlarını işçinin, köylünün, halkın dertleriyle, kaygılarıyla, savaşlarıyla, halkesi, nefretleriyle, sevdaları ve acılarıyla böyle sine yoğurmuştur. Nazım, halkımızla et ve kemik olmuştur.

Nazım şiir olsun, iş olsun diye hiç bir şeycik yazmamıştır. Nazım, TKP Merkez Komitesi üyesiydi. Oyle öldü. Parti işlerinde, görevinde disiplinliydi. Nazım, bir demirciden, en ağır işlerde çalışan bir işçiden daha az

çalışmazdı eline aldığı yapıtların üzerinde. Çok çalışırdı. Çok verimliydi. Onun uzmanlığını, yatkınlığını geliştiren, bu ustalığa öz veren komünist oluşudur, Marksçı-Leninci oluşudur. Her şeyi çabuk kapar, kafasında şimşek şimşek, hemen yoğururdu. «Beynimiz bal yoğuran bir kavan, ona balı dolduran arıdır hayat», der. Nazım savaşla taşıdı savaş çiçeklerinden balını, savaşla yoğurdu bunları.

Nazım, işçi sınıfının savaşına, devrimci savaşa kendisini bütün varlığıyla vermiştir. Onu, İstanbulda Haliç işçilerinin grevinde: «Ayvansaray içinde kanlı bir değirmen var» türküsünü grevçilerle, hep bir ağızdan söylerken görüyoruz. Onu, İzmir tütün işçilerinin grevinde görüyoruz. Nazım, baştan-başta halkın içinde, kurtuluş savaşının içinde, «İnsan manzaraları»nda... Nazım, Ferhatla dağ deliyor, Şirin'le su içiriyor kuraklıktan yanan Anadolu köylüsüne. Nazım güzelliği, çirkinliği, gaddarlığı, gücü, sevdayı, hepsini döküyor sınıf savaşı alanına. Nazım, Türk halkının, emekçilerinin savaş geleneklerini sürüyor savaş alanına. O, Ankarada «Ahilerle beraberdik», der... Sonra, Bedrettinle kanuşur derin derin. Ve de, Börklücelele, Tonlaklarla dalar yalın kılıç padişah ordularının armanına... Daha sonra - İstanbulda, Beyazıt meydanında, kanları kaidanın taşlarına «şıp şıp damlayan» Turan Emeksizlerin yanındadır. Bu savaş, bu alanı zaptedene kadar sürecektir, der. Nazım, Amerikan köleliğine, faşist düzene, zorbcıya karşı dövüşenlerle amuz amuzdur.

Nazım iyimserdi. Bu iyimserliği, Leninizme, TKP'ye, işçi sınıfının gücüne dayanıyor. Nazım o gürlü sesiyle haykırıyor:

«Güzel günler göreceğiz çocuklar, güneşli günler...» 1972

(SON)

Hollanda'da öğretmenler örgütleniyor

Hollanda'daki Türkiyeli öğretmenler geçtiğimiz günlerde biraraya gelerek Hollanda'da Türkiye Öğretmenler Birliği'ni kurdular. Geçici Yönetim Kurulu, Hollanda'daki tüm Türkiyeli öğretmenlere bir çağrı yayınladı. Çağrıda özetle şöyle deniyor:

"Hollanda'da bulunan biz Türk öğretmenleri burada kalacağımız sürece kendi mesleğimizde çalışmak, mesleğimizde ilerlemek, demokratik ve mesleki haklarımızı korumak istiyoruz. Buradaki çocuklarımızın eğitim ve öğretimine daha yaralı çalışmalarla yanaşmak gereğine inanıyoruz. Bunlara ulaşmamız için güçlü olmamız zorunludur diyoruz. Biz güçlü olmanın örgütlenmekten geçtiğini düşünmüyoruz. Biz güçlü çalışmadan geçeceğine yine inanıyoruz. Sizin de aynı örgüt çatısı altında yer alacağımıza inanıyor, sizi, örgütümüze üye olmak için ıktentlikle çağırıyoruz."

Hollanda'da Türkiye Öğretmenler Birliği'ne İncinin Sesi olarak başarılar dileriz.

Anti-sovyetizm, anti-komünizmdir insanlığın can düşmanıdır

Emine Engin

Çağımızın baş çelişkisi emperyalist sistem ile insanlık tarihinin en şanlı abidesi, dünya işçi sınıfının kalesi sosyalist sistem arasındadır. Lenin'in ülkesi, Bolşevizmin anayurdu Sovyetler Birliği bu şanlı abidenin zirvesi, bu güçlü kalenin en yüksek burcudur. Böyle si bir çağda can çekişen emperyalizmin ve onun beşinci kolu oportünizmin anti-sovyetizmi doğal bir olgudur. İki sistem arasında yürüyen dış savaşın günlük bir görünümüdür.

Ancak son zamanlarda Batıda "olağanüstü", isterik bir anti-sovyet, anti-komünist yaygara koparılıyor. Bu yaygaraya sosyalist ülkelerdeki bir avuç hain ile Batılı oportünistler de katılıyorlar. En güllüncü de, bir merkezden su götürmeyen bu karalama furyasına "insan haklarının", "demokrasinin" savunucu süsü verilmesidir.

Helsinki Konferansına katılan ülkelerin yakında Belgrad'da yapacakları toplantının hemen öncesinde, emperyalizm bu isterik kampanya ile gerçekte kendi ayıplarını din

ya halklarından gizlemeye çalışıyor. Elindeki kan lekerini, cebindeki alıntılarını, birikimlerini örtmeye çalışıyor. Kasap dükkanlarının ancak vitrinlerine bakabilen ve bir kuytuda yalnızlık içinde ölüp de kokusu çıkan yaşlı insanları, milyonlarca işsizini, açını, sürüne emekçi çocuklarını unutturmayı amaçlıyor. Körüklediği ırkçılığı, azgın militarizmini ve derin faşizm özelemlerini örtbas etmek istiyor.

Emperyalistler Helsinki'de "sosyalist ülkelerle kapitalist ülkeler arasında en formasyon değiş tokuşuna" imza atmak zorunda bırakıldı. Şimdi bunun acısı içinde kıvranıyorlar. Kıvrınmakta haklıdır. Sosyalist ülkelerdeki yaşamın gerçekleri kapitalist dünyanın ezilen sömürülen emekçi yığınlarına müjde gibi geliyorsa, emperyalizmin kafasına da balyoz gibi iniyor.

SOSYALİZMİN KAZANIMLARI

Sosyalist ülkelerde işsizlik, pahalılık, cehalet, yoksulluk çoktan tarihe karış-

mıştır. Doktor, hastahane, eğitim parasız ve yaygındır. İnsanlar doktorların değil, doktorlar insanların peşinde koşarlar. Evsizlik derdi yok, ev kirası semboliktir. İşçiler her yıl bir ay paralı tatil yaparlar. Bu ülkelerde çocuklar ve yaşlılar toplumun göz bebeği, "imtiyazlı grubu"dur. Halk fiilen yönetindedir. 10 milyonlarca emekçi yönetim organlarında aktif olarak çalışır. Sosyalist ülkeler kültür ve sanatın en ileri olduğu ülkelerdir. Buralarda yayınlanan kitap, dergi ve gazete sayıları astronomiktir.

Örneğin, Sovyetler Birliği'nde:

-İşsizlik ve pahalılık daha 1930'larda tarihe karıştığı gibi, iş bolluğu ve ucuzlama vardır.

-Ev kirası gelirin %8'ini geçemez.

-Halkın reel geliri 1971-75 arasında %25 artmıştır ve genel olarak halkın yaşam standardı her 15 yılda bir iki katına çıkar, yani 60 yaşlı yaşayan bir insanın yaşam standardı ömrü boyunca 8 kat yükselir.

-Sadece son yıllarda 400 gazete ve 113 derginin yeni yayın hayatına girmesiyle birlikte, aile başına ortalama 4 periyodik yayın düşmektedir.

-1971-75 döneminde mecburi orta öğretime geçilmiştir.

-Yine sadece 1971-75 döneminde 11 milyon ev yapılmış ve 56 milyon emekçinin ev koşulları iyileştirilmiştir.

Bunlar insan haklarının birkaç örneği. Ayrıca Sovyetler Birliği'nin barış politikası da insanların en temel hakkının, yaşama hakkının militan savunucusudur.

AKAR DA GEÇER

Sovyet emekçisine bu insan haklarını ne emperyalistler, ne de Batılı oportünistler armağan ettiler. Sovyet halkı bu hakları kanıyla, canıyla, onurlu emeğiyle kazandı. Rus işçi sınıfı Lenin'in ve Bolşevik Partisinin militan önderliğinde Büyük Ekim Devrimiyle çağ kapadı, çağ açtı. Devrimin kazanımlarını, diktatoryasını şanlı Kızıl Ordusuyla, çekasıyla savundu. İç savaşta Rus halkı 14 emperyalist devlete karşı boğuştu ve kazandı.

Sovyet emekçisi, Marksist Leninist Partisinin önderliğinde, sosyalist sanayileşme-

yi ve kollektifleşmeyi coşku ile başardı. Büyük Vatandaş Harbinde ülke yeni bir darbe yedi. Sovyet halkı, onun Kızıl Ordusu, hem anayurdunu hem öteki ülkeleri 22 milyon şehidinin kanıyla sulayarak faşizmin pengesinden kurtardı. Dünya sosyalizmi büyüdü, güçlendi. Dev adamlarla ilerliyor. Emperyalizme korku salıyor, kapitalist sistemin genel bunalımını derinleştiriyor.

Emperyalizmin ve yordaklarının kopardığı anti-sovyet anti-komünist yaygara, sosyalist ülkeler üzerinden akar da geçer. Sosyalist ülkeler halkları, en başta da Sovyet halkı, emperyalizmin, faşizmin ordularını bile yenerek sosyalist ülkelerden çıkan döknekler 100 milyonlar içinde 100'leri geçemez. Geçemez çünkü bunlar emperyalizmin paralı adamlarıdır. Geçemez çünkü böyle sütü bozuklar 100'leri geçebilseydi bugünkü parlakba şarılar kazanılamaz, bugüne gelinmezdi.

EMPERYALİZM- OPORTÜNİZM ELELE

Emperyalizm, sosyalist ülkelerdeki bir avuç sütü bozu-

ğu öne sürerek "baskı" var, "muhalefet" var diyor. Ama işin güllüncü, o dönemler emperyalizmin gazeteci kılığına girmiş ajanlarına basın bildirimlerini Moskova'daki sıcak evlerinde veriyorlar, verebiliyorlar. Bu nasıl "baskı"?

Batılı oportünistlere gelince. Bunlar, Sovyetler Birliği'nde "demokrasi", "insan hakları" havariliğine çıktılar. Yemeyi içmeyi bırakıp proleter diktatörlüğüne, proleter enternasyonalizmine, dünya devrimci güçlerinin önderi Sovyetler Birliği'ne ve Leninçi SBKP'ye saldırıyorlar. Demokrasi havariliği yapmaya hevesli bu bayların dikkatini çekeriz: TKP 54 yıldır gizli çalışıyor. Türkiye'de kan akıyor. Faşizm tırmanıyor. Neredesiniz?

TKP, sözlü ve yazılı yayınlarında, tüm komünistleri, sosyalistleri, gerçek demokratları son günlerde yükseltilen isterik anti-sovyet yaygaraya karşı savaşa çağırıyor. Biz bu çağrıya uyuyor, bu savaşa yürekten katılıyoruz.

PRAVDA'NIN İHTARI

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi yayın organı Pravda'nın 12 Şubat tarihli başyazısından:

".....
" İnsan Hakları" üzerine koparılan bu gürültü, kapitalist ülkelerdeki ilerici sosyal ve politik güçleri saptırmak ve bölmek istemektedir. Yaşayan sosyalizme saldırıların yardımıyla, bilimsel komünizmi ve komünist ve işçi partilerinin ve tüm devrimci hareketlerin platformunu karalamayı amaçlamaktadır. Batı komünist partileriyle sosyalist ülkelerde iktidardaki komünist partilerini karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır.

.....
Gerçek insan haklarına gelince "tarihsel deneyim bu hakların ancak sosyalist sistemde gerçekleşeceğini göstermiştir. Çalışma hakkı, eğitim ve sosyal güvenlik hakkı, her düzeydeki hükümet ve yönetim organlarına seçme ve seçilme hakkı, ulusal öneme sahip sorunlar da dahil olmak üzere tartışmalara ve kararlara katılma hakkı... İşte bizim sosyalist demokrasiimizin uygulaması..."

"Bazı zorluklarımız vardır ve biz onları düşmanlarımızdan daha iyi biliyoruz. Onları saklamıyor, yenmeye çalışıyoruz ve yeneceğiz. Leninci yolumuzdan şaşmayacağız. Bu yolun doğruluğunu yaşam göstermiştir.

Pratiğimizin körü körüne kopya edilmesini kimseden istemeyiz. Ama kimsenin de iç işlerimize karışmasına göz yummayız. Ne Sovyet halkı, ne de öteki sosyalist ülkelerin halkları buna izin vermeyecektir."

Sovyetler Birliği, Amerika'nın her silâhına derhal cevap verecek güce sahiptir

Sovyetler Birliği Savunma Bakanı, SBKP Politbüro üyesi Dimitri Ustinov, Amerika'nın silâh yarışından vazgeçmesini istemiştir. Amerika'nın silâh yönünden Sovyetlerden önde olmak için sürekli uğraştığını belirten Mareşal Ustinov, bu durumun silâhsızlanmaya yardım etmediğini belirtmiştir.

Komünist dergisinde yazdığı yazıda Ustinov şunları belirtmektedir:

"Sovyetler Birliği'nin ekonomisi, bilim ve teknolojisi öyle yüksek bir düzeydedir ki, barış düşmanlarının yaptığı her tür silâhın karşılığını en kısa zamanda verebilir....

Bir kaç yıldan beri ne Sovyetler Birliği, ne de diğer Varşova Paktı ülkeleri askerî birliklerinde bir artış yapmamışlardır. Sovyetler Birliği yeni silâhlar yapma yarışını istememektedir."

Sendikalar sınıf savaşlarının okuludur

İşçi ve emekçilerin kuruluşu ancak sömürsüz bir toplumun kurulmasıyla gerçekleşir. İşçilerin, sendikal mücadeleyle sınırlamaya çalıştıkları sömürüyü tümenden ortadan kaldırmak istemeleri de en doğal haklarıdır.

Sömürü kalkarsa, üretim insanların ihtiyaçlarına göre düzenlenirse toplumsal kurtuluş gerçekleşir. Bu nedenle işçilerin çıkarlarını dikkate alan sınıf sendikaları sömürüyü kaldıracak sınıf savaşlarının okuludur.

Sömürünün varlığı üretimin araçlarının ve hammadde-lerin kapitalistin özel mülkiyetinde olmasına dayanır. Bu düzenin ortadan kalkması üretimin araçlarının toplumsal mülkiyete geçirilmesiyle olanaklıdır.

Bu gerçeği emekçilerin gözünden saklayan sendikalar sarı sendikalardır. İşçilerin çıkarlarını değil

de burjuvaziyle işbirliği yapıp, onların çıkarlarına çalışırlar. İşçileri sızsetten uzak tutmaya çalışırlar. Oysa, işçi sınıfı ağır yükü politikaya koymadıkça bu sömürü düzeni sürüp gider.

Devrimci sınıf sendikaları, tüm emekçilerin kesin kurtuluşu için yürütülen si-

yasal savaşında işçi sınıfının tek örgütü değildir. İşçi sınıfı partileri sosyalizmi kurmayı programına almış, kendine esas görev edinmiştir. İşçi sınıfı partileri ve devrimci sınıf sendikaları, demokratik örgütler sınıf savaşları için dayanışmalı olarak ilerlerler. A. R.

Kapitalizm iflâs ediyor

İngiltere'nin içinde bulunduğu ekonomik kriz, hemen arkasından işsizlik ve pahalılığa getiriyor. Bu krizden etkilenenler arasında işçilerimiz de giriyor. Çünkü işçilerimizin çalıştığı iş yerleri ufak dikim evleridir. Ülkedeki ufak bir krizden hemen etkilenen bu iş yerleri ya kapanıyorlar ya da çalışanlardan bir kısım işten çıkartılıyor. Bu

durum karşısında işçilerimizin çalışma alanı azalmış oluyor ve zaten ortalık işsiz doluyken bu sayı bir kat daha artıyor.

İngiltere'de çalışan işçilerimizin belirli bir kısmı turisttir. Ailesine para göndermek zorundadır. Ne var ki, para biriktirip ailesine göndermek bir yana, aldığı ücretle ancak kendini zor doyurabilmektedirler. Her fabrika, her dikim evi bu işçilerimize iş vermez. Çalışma kartı sorar. Çalışma kartı varsa çalışır, yoksa iş de yoktur. Çalışanlar ise diğer işçilerden daha düşük ücretlerle çalıştırılırlar. Kolay kolay iş bulamaz, ev bulamaz, her gün polis korkusu ile yaşarlar.

Bu işsizlik ve hayat pahalılığı yalnız kapitalist ülkelerdedir. Sosyalist ülkelerde işsizlik ve hayat pahalılığı yoktur. Sovyetler Birliği'nde uzun yıllar yiyecek, içecek maddelerinde fiyat artışı yapılmamıştır. Geçtiğimiz 1976 yılında işçi ücretlerine %8 zam yapılmıştır.

Kapitalist ülkelerde işsizlik ve hayat pahalılığı kapitalizmin iflâsının birer göstergesidir. S. D.

YİĞİNSAL EYLEMLERLE

BASTARAFI 1. SAYFADA

bugün hem nicel, hem de nitel bakımdan çok değişmiştir. Bazıları bu değişimi göremiyorlar. Yığın eylemlerinin kapsamını daraltıyor, ona bir salon toplantısı, ya da bildiri dağıtmak niteliği vermeye çalışıyorlar.

Yığın eylemlerinin niceliğinin, niteliğinin yanısıra biçimleri de değişmiştir. Bu eylem biçimleri miting ve yürüyüşlerden genel grevlere milyonları kucaklayan eylemlere dönüşmektedir. Bu geniş yığinsal eylemlerin iyi örgütlenmesi, yığınların ne için savaştıklarının bilincine erişmiş olmaları şarttır. Pasiflikle savaşmalı fakat yalnız çıkışlardan kaçınılmalıdır.

TKP'nin sesi radyosunun dediği gibi "iyi seçilmiş, iyi örgütlenmiş ve parlamento içindeki savaşım da desteklenen yığinsal bir eylem, demokratik seçim hükümetinin kurulması amacını gerçekleştirebilir.

TÜRK KÜRT HALKLARI ELELE

BASTARAFI 1. SAYFADA

rüyüşçüleri elçiliğin önüne bırakmamak istedi. Ancak devrimcilerin militanca direnmesi sonucu polis geriledi. Gücünü Taksim'deki yarım milyondan, Profilo'da barikat savaşını veren işçilerden önüne kadar geldi. Burada belgiler daha büyük bir coşkuya haykırıldı. Elçiliğin karpasına, üzerinde "Halk düşmanı, katil MC yakılmalıdır" yazılı siyah bir çelenk konuldu.

Her eylemde olduğu gibi, bu eylemde de İTİB militanları disiplinli çalışmanın örneklerini gösterdiler. İTİB, militanlarını böylesi eylemlerde kazanmış, yığınların içinden bulup çıkarmıştır... "Türk-Kürt halkları elele, devrimci cephe" yürüyüşü de bu yolda yeni bir halka olmuştur.

Parlamento aritmetiği değil toplumsal aritmetik

BASTARAFI 1. SAYFADA

ise, toplumdaki devrimci çoğunluğa göre oluşturmak olancağıdır. Parlamento aritmetiği değil, toplumsal aritmetik. Bunun dışında bir çözüm olamaz.

İşçi sınıfımızın öncü savaşkan kolu TKP bu durumu birçok kez gösterdi. Ulusal demokratik cephenin kaçınılmazlığını vurguladı. Bu cepheyle gerici-faşist cephe arasında bir orta yol olmadığını belirtti. Parlamento'da ki ilerici halktan yana güçleri eylem birliğine aktif katılmaya çağırdı.

Demokratik bir seçim hükümetinin kurulmasını isteyen ilerici güçler, seçimlerin "ya faşizm, ya sosyalizme açılan ileri demokratik düzen" ikilemine, ikincisinden yana çözüm getirmesini de istiyorlar. Bu durumda seçim hükümetinin görevlerini 1 Şubat 1977 tarihli Atılım söylele belirtiyor: "Faşist çeteleri, Ülkü Ocaklarını dağıtmak Bunların elebaşlarını, Türkeş ve Demirel gibi politikacıları, katilleri yargulamak. Devlet organlarını, faşist, aşırı gericilerden temizlemek. 141, 142 gibi faşist maddeleri ve TKP'ye konan yasağı kaldırmak. Seçim yasasında değişiklik yaparak bugünkü sistem yerine orantılı sistemi ve ulusal bakiyeyi kabul etmek. Seçmen yaşını 18'e in dirmek. Yurt dışındaki işçilere buldukları yerlerde oy hakkı tanımak."

Ancak bu amaçları taşıyan, ileri demokratik güçlerden kurulu bir seçim hükümeti Türkiye'yi bunalımlardan çekip çıkaracak yolun kapısını aralayabilir.

İleri, demokratik güçlerden oluşan bir seçim hükümeti ni işbaşına getirmek için işçi sınıfının önderliğinde yığın eylemlerini yükseltmek, devrimci çoğunluğu harekete geçirmek gereklidir. Parlamentodaki demokratik savaşım böyle bir genel yığinsal eyleme destek olursa, başarısı olanakları bir kat daha artacaktır.

10 EYLÜL 1920

Sesler geliyor yerden gökten
Şimşek şimşek çakıyor bulutlar
Emeğin savaşı,
işçilerin alınteri
Yön buluyor, 10 Eylül 1920'de.

Tarihsel sürecin gelişimi
Büyük Ekim Devrimi'nin güneşi
Halkın sürekli isteği
gerekli kılıyor 10 Eylül 1920'yi.

Tutsak Anadolu bağır bağır bağırıyor.
Halk özgürlük diye haykırıyor.
Yarıyor emeğin sesi, ölüm sessizliğini
Avazlar yükseliyor gökyüzüne
Parçalıyor milislerin süngüleri
emperyalistleri parça parça.
Çerkez Ethem ve Yeşilordu,
Kızılordu'ydu Anadolu'da.

Halk kendini istiyor 10 Eylül 1920'de.
Burçlardan kızıl güneş doğuyor,
deniz gibi köpük köpük toprağı
aydınlatmaya yarına.

Mustafa Suphi, Ethem'ler,
ilk önderlerimizdirler.

10 Eylül 1920,

otumuştur

Marxçı - Leninci ilkelere.

Bu ilkelendir yaşatan ve yaşatacak olan
10 Eylül 1920'yi. Ekin Ekim

Şerefli ve Şerefsizler

Geçtiğimiz aylarda MC'nin bir ders kitabında "bir doktorun şerefi ile bir işçinin şerefi aynı değildir" diye bir yazı çıktı. Sanki, kapitalist bir toplumda parası, çiftliği olanlar, devletin 20 milyonunu çalan Demirel'in yegenleri, Lockheed şirketinin rüşvetini yiyenler şerefli insanlardır. Akşam sabah fabrikalarda, tarlalarda, maden ocaklarında, ağır sanayi işlerinde çoğunun karnını doyurmak için çalışan hor görülen, ezilen, itilen cahil kalmış insanlar şerefsizdirler.

Kapitalist toplumda insanların doğuştan milliyetçilikle, sovenlikle, "sen Kürt'sün", "sen Lâz'sın", "sen Arnavut'sun" diye beynini yıkarlar. Bütün bunlar işçi sınıfını bölüp, burjuvazinin hegemonyasını sürdürülebilirliği için ayıklık bir gazete çıkarmasına oybirliğiyle karar verildi. Kimin gerçekten şerefli, kimin şerefsiz olduğunu iyi biliyorlar. M. B.

İTKB 4. Kongresi yapıldı

İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği'nin 4. Olağan Genel Kurulu 19 Şubat 1977'de Londra'da yapıldı.

Genel Kurul salonunun duvarları "MC Yıkılsın", "Halktan Yana Demokratik Hükümet", "Evlât Acısına Son", "Evlâtlarımızı Kurşunlamalarına İzin Vermeyeceğiz" belgileri, DİSK'in, İKD'nin ve ATKF'nun afiş ve gazeteleri ile donatılmıştı. Bir köşede de 1 Mayıs fo-

toğraf sergisi vardı.

Emekçi kadınlar, çalışma raporlarında ve konuşmalarda bir yandan 1 Mayıs'ın, 16 Eylül'ün yurtta yükselen savaşımın kıvancını ve ateşini, öte yandan MC kurşunlarıyla şehit edilen evlâtların acısını dile getirir diler. Genel Kurul DİSK'e, İGD'ye ve Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu'na oybirliğiyle dayanışma mesajları gönderdi. "MC yıkılsın" kararını sarı oybirliğiyle kabul edildi.

Genel Kurul, İngiltere'deki emekçi kadınların da evlâtlarımızı kurşunlayan eli kanlı MC'ye karşı seslerini daha iyi duyurabilmeleri ve örgütlenmelerini pekiştirebilmeleri için aylık bir gazete çıkmasına oybirliğiyle karar verdi.

İTKB'nin 4. Olağan Genel Kurulu şu gerçeği bir kez daha vurguladı ki, İngiltere'deki Türkiyeli kadın emekçiler de halkımızın ileri demokrasi ve bağımsızlık savaşımının kopmaz parçasıdır.

GENEL KURUL TOPLANTISINDAN BİR GÖRÜNÜŞ

İşçinin Sesi de devrimci hareketin bir parçası olarak gelişmek, atılım yapmak zorundadır. İşçinin Sesi git- tikçe daha çok okuyucuya ulaşmalıdır.

İşçin Sesi 15 Günlük İşçi Gazetesi
SARFI İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
(Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlıdır)
YAZISMA ADRESİ 56 Mansfield Rd. . ILFORD . ESSEX . ENGLAND
MASRAFI: 10p Yıllık Abone 4£ (sterlin). (Almanya için 40 DM)
BASKI: Anvil Printers Limited